

ECHO

www.kscm-brno.cz

Ročník 18 * Číslo 7 * 10. září 2009 * Cena 10 Kč

Zasedal Ústřední výbor KSČM

PŘIPRAVUJEME SE NA VOLBY

Zasedání ÚV KSČM 20. června 2009 bylo věnováno přípravě naší strany na předčasné volby do Sněmovny Parlamentu ČR v říjnu 2009. Byly projednány a schváleny příslušné dokumenty k těmto volbám, a to prohlášení, volební kampaň, volební program a krajské kandidátní listiny. Výkonný výbor ÚV KSČM schválil zmocněnce pro volby a dořeší případné změny na kandidátních listinách.

Ústřední výbor KSČM též schválil obsahové a organizační

zabezpečení výročních členských schůzí ZO KSČM a stranických konferencí 2009/2010. Vzal na vědomí předběžné hodnocení eurovoleb a informaci o postupu prací na projektu dalšího rozvoje politického potenciálu členské základny a změny organizační struktury KSČM včetně stylu a metod práce strany. Haló noviny uveřejnily 22. června 2009 vystoupení předsedy ÚV KSČM Vojtěcha Filipa, výňatky z vystoupení místopředsedů ÚV KSČM i usnesení přijaté na zasedání ÚV KSČM. **KJ**

VOLIČI A NEVOLIČI... KDO VLASTNĚ ROZHODUJE?

Historicky druhé volby do evropského parlamentu máme za sebou. Opět s velmi nízkou účastí (lehce přes 28%). Klesající tendence u všech druhů polistopadových voleb je setrvalý stav a žádné politické reprezentaci ani straně se nepodařilo tento stav zvrátit, natož zalovit v obrovském rezervoáru volných a zcela nevyužitých hlasů. Podobná situace se projevuje i v mnoha dalších zemích Evropy.

Na podzim budeme v mimořádných volbách volit členy Poslanecké sněmovny. Chci věřit, že zvolíme lépe, než tomu bylo posledně, aby se k moci už nedostala tak nezodpovědná, nekompetentní a neschopná (nebo všehoschopná) pravicová kamarila jakou představovala právě Topolánková vláda. Část voličů proto udělá vše. Poučena patrně se i o něco zvětší. Stejně tak však půjdou volit zbohatlíci, tuneláři a také věrní křesťané, aby se jejich vyvolení, kteří jim umožňují bohatnout i v době krize na úkor pracujících a sociálně slabých opět dostali ke korytu. Pak budou, jak doufají korýtka i pro ně. Domnívám se, že neuspějí, ale krk bych za to nedal. Jsou tady totiž dva faktory – obrovský počet nevoličů, a také zvyšující se podíl občanů, kteří sice k volbám (podobně jako právě u eurovoleb) přijdou, ale své hlasy prostě vyhodí tím, že je dají slušně řečeno různým prapodivným straničkám. Ty, pokud získají alespoň jedno procento pak mají sice z čeho za státní příspěvek přežívat, ale pro občany neudělají zholu nic. Například ultrapravicové Dělnická, Cibulkův Pravý

blok, ale též Strana zelených (která doufám už definitivně skončí), či SNK/ED, EDS, Starostové a nezávislí, a další odebraly (celkem 9) z eurovoleb celkem téměř 19 % hlasů. Řadí se mezi ně i Suverénita Jany Bobošíkové, která získala 4,26 %. Hlasy jim dalo téměř 446 tisíc lidí. Není to škoda? Libertas.cz V. Železného zůstal s 0,94 % těsně pod nárokem na státní příspěvek. O dalších škoda mluvit. Jejich zisky končily na 0,07 %. Kandidovalo však neuvěřitelných 33 politických subjektů. K ujídačům hlasů se chystá ve volbách do PS připojit i nově vzniklá Schwarzenbergovo-Kalouskova TOP 09.

O čem to svědčí? Předně o tom, že politická scéna místo aby se podle podobných názorů a cílů spojovala se stále více drobí. Také o tom, že značná část občanů, která se rozhodne jít volit příliš nepřemýšlí. Nakonec též o tom, narůstá počet lidí, kteří svými názory a hlasy podporují ultrapravici.

Závažnější je už zmíněný fakt, že stupá počet nevoličů, takových, kteří volí tzv. zadkem doma, nebo v hospodě. Tam ale

mají řeči... Předpokládat, že by byli všichni spokojeni, nebo by jim bylo jedno co se děje by však bylo chybou. Pouze na vše kašlou, rezignovali, místo aby se něco pokusili změnit. Nejsou dosti chytří na to, aby si uvědomili, že dávají volnou ruku jiným aby rozhodovali o nich i jejich dětech. Přesvědčovat je nejspíš nemá smysl. Poučí se (snad) až bude hůř. Jak ještě? Může se jim ale také stát, že jednoho rána po jakýchsi volbách se dovědí, že byli zbaveni voličského práva (které stejně po léta nevyužívali) a že třeba na ně bude uvalena zvláštní daň na hrazení nákladů za volební komise. Ty (alespoň zatím) jsou tam i pro ně. Stát se může cokoli. Dokonce i to, že přeci jen někoho z nich přesvědčíme, aby projevil zodpovědný občanský postoj a šle k volbám. Případně dokonce dal svůj hlas straně, která se snaží něco změnit k lepšímu. Zkusme to tedy! A opět a zas! 4 – 6 milionu voličů – nevoličů, kteří zůstávají doma to už je síla.

Tibor DÁVID

tiskový mluvčí MěV KSČM v Brně

PŘEDVOLEBNÍ KAMPAŇ VRCHOLÍ!

Zveme Vás na setkání s kandidáty do Poslanecké sněmovny P ČR v Jihomoravském kraji, které se uskuteční **v pondělí 21. září na náměstí Svobody v Brně.**

Od 9 do 17 hodin vás budou bavit zpěváci Jana Kociánová a Martin Maxa. Slovem bude provázet David Petřík. Od 14 hodin se představí kandidáti JUDr. Zuzka BEBAROVÁ – RUJBROVÁ, doc. PhDr. Miroslav GREBENÍČEK, MUDr. Vojtěch ADAM, Ing. Augustin FORMAN, Mgr. Ivo POJEZDÝ, Josef BOUDA, RNDr. Daniel BORECKÝ CSc., a další z jihomoravské kandidátky KSČM.

Připraveny jsou také drobné dárky a soutěže o hodnotné ceny pro děti i dospělé.

(did)

VOLBY DO POSLANECKÉ SNĚMOVNY PARLAMENTU ČR 2009

Od majetkového převratu v roce 1989 uplyne 20 let. Jeho protagonisté pod hlavičkou OF záměrně zneužívali všeobecně uznávané etické hodnoty, počínaje sloganem o vítězství pravdy a lásky nad lží a nenávistí. Slibovali lidem ekonomickou prosperitu, svobodnou a suverénní Československou socialistickou republiku. Opak byl pravdou. Předáci OF dali zelenou dravému kapitalismu.

JE PROTO TŘEBA SE LIDÍ PŘED PŘEDČASNÝMI VOLBAMI DO PS P ČR ZEPTAT: OPRAVDU JSTE CHTĚLI ŽÍT V TĚCHTO NEDŮSTOJNÝCH SPOLEČENSKÝCH PODMÍNKÁCH?

Za námi zůstalo druhé tisíciletí s připravovanou Adamcovou ekonomickou reformou, destruktivní politiku Dlouhého a spol. vystřídala vláda ODS s ODA a KDU-ČSL s kupónovou privatizací, úspornými balíčky, utahováním opasek a odrážením se od dna. Začalo zadlužování nás všech, včetně našich dětí a vnuků.

ČSSD se nepokusila v nastupujícím třetím tisíciletí prosadit důslednou levicovou politiku, odmítla na ní spolupracovat s KSČM a stala se prodlouženou rukou pravice. Zejména její akce „Čisté ruce“ se díky aférám některých jejích předních představitelů minula s účinkem. Bylo zapotřebí snížit mandatorní výdaje a realizovat reformu veřejných financí. Došlo však ke zvýšení vnitřního dluhu a zadlužení už i našich pravnoučat. Pro zpestření politické scény přichází k vládě pravice, posílená o přeběhlíky s ČSSD, které využívá pro odbourání dalších vymožeností sociálního státu.

Modrozelená vláda spolu s „klidnou silou“ byla zaskočena celosvětovou ekonomickou krizí. České předsednictví Rady EU pod vedením bývalého premiéra vlády Topolánka bylo trapné a proklamované „Evropě to osladíme“ bylo více než hořké. Této vládě byly cizí zájmy převážné většiny občanů ČR, zato usilovně prosazo-

lu, často bolestně, naplňuje a generace komunistů, kteří jsou jejími nositeli, stále svádějí boj o její uvedení do života společnosti.

V poslední době, před blížícími se parlamentními volbami, nejenom veřejnoprávní televize, ale také pravický tisk, plně ovládaný německým kapitálem, očerňují všechno, co se týká minulého režimu. Antikomunismus je v ČR povýšen na státní politiku. Záleží pouze na voličích, aby znovu nenaletěli na sliby, nejenom pravických stran, které nikdy po volbách neplní. volební program KSČM a naši kandidáti jsou jedinou zárukou levicového a demokratického vývoje české společnosti!

Chceme, aby všichni občané ČR měli právo na slušné životní podmínky. Prioritou KSČM je, aby se skutečně - a ne jen na papíře - realizovala všechna práva lidí, včetně sociálních práv. Život v míru, v bezpečí a ve zdravém životním prostředí - jen v takové společnosti se může cítit občan skutečně svobodný.

Našimi prioritami je především prosazení práva na práci, na spravedlivou mzdu, na bydlení, na bezplatné vzdělávání, na bezplatnou zdravotní péči i na důstojný život ve stáří. Mimořádně důležité je dát šanci mladým

Doc. Ing. Jan Satoria, DrSc.,
předseda MěV KSČM v Brně

SYSTÉMOVÉ ZMĚNY K SOCIÁLNĚ SPRAVEDLIVÉ SPOLEČNOSTI V ČR DEMOKRATICKOU CESTOU JSOU POTŘEBNÉ A USKUTEČNITELNÉ.

vala cizí zájmy, např. výstavbu americké radarové základny a rozprodej zbytků lukrativního státního majetku. To vše bylo podbarveno jejími korupčními aférami. Neoliberální reforma zdravotnictví, školství, důchodového zabezpečení a dalších měla za cíl nejenom likvidovat sociální vymoženosti, ale i útočit na ty, kteří obhajují zájmy pracujících a všech neprivilegovaných vrstev.

Na občany žijící v současných společenských podmínkách začíná stále více doléhat „cinkání klíčů“ a začínají si klást otázku, jak se bude vyvíjet svět, Evropa a Česká republika? Lidé se nechtějí smířovat se současným stavem. Myšlenka sociálně spravedlivé společnosti je stále živá a její nositelé mají za sebou více než sto padesát let bojů, vítězství a proher. Tato myšlenka se poma-

na kvalitní život, posilovat význam rodiny, vytvářet podmínky pro harmonické vztahy v rodině a věnovat maximální pozornost výchově dětí.

Nechceme, aby se stát zříkal své odpovědnosti. Ne-souhlasíme se snahou přenášet náklady přímo na občany a jejich rodiny a ještě více prohlubovat sociální rozdíly. Nejde nám o pouhé přidělování sociálních dávek; chceme, aby sociální systém napomáhal vlastní aktivitě občanů při jejich zapojení do života.

Státní systém musí být efektivní a nezatížený zbytečnou administrativou, která pouze odčerpává veřejné prostředky.

Doc. Ing. Jan Satoria, DrSc.,
předseda MěV KSČM v Brně

NAŠE VELENÍ EVROPĚ JE MINULOSTÍ

Probíhalo od 1. ledna 2009 ve třech etapách. V první „vele“ Mirek Topolánek v čele naší vlády. Po studené sprše v krajských volbách vyrostl do oblak. Problémů se nakupilo: plynová krize, konflikt v Gaze, růst ekonomické krize, rozporuplný ohlas na plastiku Entropa a na projev prezidenta republiky v Evropském parlamentu, odlehčení v připomenutí pěti roků ČR v Unii a deseti roků v NATO. A pak přišel pád vlády 24. března, kdy 2 poslanci ODS a 2 poslankyně Strany zelených spolu s poslanci ČSSD a KSČM ho odhlasovali – předcházející pokusy vládu odvolat 20. 6., 5. 12. 2007 a 30. 4. a 22. 10. 2008 byly neúspěšné.

25. března 2009 začala druhá etapa „panování“ Evropě a naše vláda v demisi usilovala o tuto svou roli až do konce června. Média spustila velký pokřik nad pádem vlády v době našeho velení Evropě a nad neodpovědností odpůrců vlády. Nepoučitelny premiér v demisi „řádl“ i nadále, v projevu v Evropském parlamentu označil Obamovo řešení krize za cestu do pekel. Nakonec se skřipáním zubů došlo k dohodě o novém předsedovi vlády i o složení nové vlády mezi ODS, ČSSD a Stranou zelených, lidovci odmítli se podílet. Ještě 7. května Topolánek řídil tři vrcholná jednání a dopoledne 8. května byla televize plná ministrů v demisi na akcích u příležitosti státního svátku.

Konečně 8. května 2009 jmenoval prezident novou vládu a začala třetí etapa našeho předsednictví Unii. Pochybnosti o schopnosti Fischerovy vlády dostat náročnému úkolu pokračovaly v televizi i v tisku. Jejich terčem se stal prezident republiky, poněvadž váhal s ratifikací Lisabonské smlouvy, i když i Senát po Sněmovně Parlamentu ČR 6. května ji schválil. A před volbami do Evropského parlamentu došlo ke generálnímu útoku na ČSSD a zejména na předsedu této strany. V televizi i v denním tisku byl obviňován ze všeho možného i nemožného, vyznamenal se zejména ministr vnitra v demisi Ivan Langer i další politici ODS. Ofenzíva proti ČSSD vyvrcholila vajíčkovou smrtí na předvolebních akcích ČSSD, zejména v Praze. Šlo prý o svobodné vyjádření stanoviska k Papalášovi roku. Mohl by se někdo takto vyjádřit například na shromáždění ODS – nestačil by se zdravou kůží utíkat. Souhlasná stanoviska komentátorů s vrhací vajec v médiích nechyběla stejně jako jejich radost nad vítězstvím ODS v eurovolbách. O to víc vyrostl opět předseda ODS – to je zadostiučinění za pád jeho vlády. Podle očekávání se do europarlamentu dostali pouze kandidáti ODS, ČSSD, KSČM a KDU-ČSL, z 33 kandidujících stran a hnutí pouze čtyři. Nekandidovali nebo neprošli Josef Zieleniec, Jaromír Zvěřina, desítky osobností, kterých je i není škoda.

V každém případě bude chybět Jana Bobošíková, která byla nejbližší potřebným

pěti procentům volitelnosti. Europarlament je „ochuzen“ o antikomunisty z povolání Petra Cibulku, Jaromíra Štětinu, Jiřinu Šiklovou, Kateřinu Jacques. Chybět bude i Vlastimil Tlustý, Jan Schwippel, Vladimír Železný, Miroslav Sládek, ráda prezidentovi příkazující co má dělat Jana Hybášková, Olga Zubová, Jana Volfová, Jan Tamáš z hnutí Nezákladnám, Milan Hamerský, náčelník zubařů Jiří Pekárek, Tomáš Vandas z Dělnické strany a další. Ti nyní spekulují s kým se spojit do říjnových voleb tak, aby každý z nich byl na prvním místě společné kandidátky – což nejde!

Přes veškeré až chmurné předpovědi proběhla vrcholná jednání Unie pod taktovkou Jana Fischera a ministrů této vlády; jednání EU-Čína, EU-Rusko řídil prezident republiky při „poučování“ médií hovořit s Číňany o porušování lidských práv u nich. 30. června 2009 tak skončila třetí etapa našeho předsedování Unii a po nás nastoupili Švédové. Komentáře o tom, že je škoda, že Topolánkovo „vele“ neskončilo až koncem června, neustávají. Ti hlavní z jeho vlády – Vondra, Langer, Svoboda Cyril o tom jistě budou povídat i svým vnukům.

Karel JANÍŠ

NAŠE EUROPŘEDSEDNICTVÍ V ČÍSLECH

182 dní trvalo s rozpočtem 1,9 miliard korun českých

3 000 zasedání řídili čeští politici a diplomaté

350 jednání proběhlo u nás za účasti 30 000 politiků a diplomatů ze zemí EU; bylo použito 75 aut

146 diplomatů stálého zastoupení ČR v Bruselu

1 500 našich úředníků působilo při našem předsednictví

600 kulturních akcí u příležitosti našeho předsednictví

2 049 zahraničních novinářů referovalo o zasedáních u nás

72 000 litrů minerální vody bylo vypito během těchto zasedání

36 000 propagačních propisek, 14 000 kravat a 7 000 šátků bylo rozdáno

50 000 osob si prohlédlo Entropu (onu výstavu, kterou jsme to Evropě vsutku „osladili“!)

Pozn. Údaje o tom, kolik snídaní, obědů a večeří bylo účastníkům jednání vydáno, nebyly uveřejněny, abychom se nepolekali!

KJ

Mítink k eurovolbám v Brně.

Foto © Tibor Dávid

PĚT LET EUROPARLAMENTU V ČÍSLECH

736 poslanců, 1 510 akreditovaných asistentů, 6 166 zaměstnanců, kteří připravují jednání, překlady a tlumočení, 1 100 akreditovaných novinářů.

22 000 jednání v Bruselu, v Lucemburku a ve Štrasburku, 1 355 schválených zákonů, 1 220 775 přeložených stránek textů v 506 jazykových kombinacích.

470 000 prodaných sendvičů a 3 025 000 jedlíků v jídelně europarlamentu, 2 025 000 prodaných šálek kávy.

Tuto statistiku uveřejnil europarlament na svých internetových stránkách. Celkové náklady na provoz parlamentu i s platy poslanců údajně nevyjdou na víc než na tři eura za rok na 1 obyvatele zemí EU.

Pozn. Asi pokáceli les, aby bylo dost papíru na tolik textů – co s texty europoslanci zejména ti už nezvolení, udělali!

KJ

ZOO BRNO MÁ NAŠLÁPNUTO K ROZVOJI

»Programově našlápnuto k rozvoji má brněnská zoo pod vedením ředitele Martina Hovorky. Jen aby jí vydržely dosavadní zdroje investic,« míní zastupitelé KSČM jihomoravské metropole i jejich městských částí po společné exkurzi v Zoologické zahradě města Brna na Mniší hoře.

Ředitel Hovorka komunistické zastupitele informoval, že brněnská zoologická zahrada, ve světě známá svými programy záchrany ohrožených druhů zvířat, se 110 zaměstnanci (přes léto přibírá 55 brigádníků) má sedmdesátimilionový finanční obrat. Řídí se Strategii rozvoje zoo, kterou schválila v r. 2000 městská samospráva, a která jí dává patnácti či dvacetiletý program zvelebování. A to s potřebou investovat 50 milionů korun ročně po dobu 10 let. Zoo se zatím dařilo budovat za 30 až 40 milionů Kč ročně, což se blížilo ideálnímu stavu. Hodně i z evropských fondů.

»Naším strategickým cílem je udržet více než padesátiprocentní finanční soběstačnost zoo (z dosavadních 44 % ji zvednout na 60 až 70 procent) a zvětšit její atraktivnost druhy chovaných zvířat,« oznámil ředitel Hovorka a zauvažoval: »V době krize se tlumí výdaje. Když bychom museli propustit část zaměstnanců (na pouhou údržbu bez rozvoje je nutné 70 lidí) a zvýšit vstupné, poklesne atraktivnost a návštěvnost zoo. Jedenáct zaměstnanců živí velmi záslužné vzdělávání školáků i dětí z ústavů pro postiženou mládež a výstavní činnost.« Zdůraznil, že ze Zoo Brno lze naopak udělat vyhledávaný turistický cíl, jakým jsou ve městě např. veletrhy. Už proto, že návštěvník obejde turistické atrakce ve středu Brna velmi rychle a pak nemá dál kam jít – snad odskočit si do Moravského krasu nebo vůbec jet jinam.

Z pěti předložených projektů proto začala v zoologické zahradě stavba do země zapuštěného energeticky velmi úsporného pavilonu kapustňáků, připomínajících mořské panny, zvaný Karibik. Tento pavilon s prostředním delty řeky Orinoco s bazénem a pěti či šesti až dvěstěkilogramovými kapustňáky přijde na 140 milionů Kč. Dál se bude stavět nový vstupní prostor zoo za 40 milionů Kč. U nevyhovující brány do areálu, která zůstane dál v provozu, je minimální parkoviště. Okolo vodojemu na Mniší hoře má vzniknout za 30 milionů korun Africká vesnice Kalahari. Z hydroglobusu se stane gondola, která jakoby přistála ve vesnici s typicky africkými domky

okolo s nosorožci, antilopami lemury, plameňáky a jinou tamní faunou a se safari-bufetem. Chystaný Hlubočský dvůr v horní části zoo má být moravský hliněný barák s doškovou střechou z dob, kdy lidé neznali elektrický proud a žili v souladu s přírodou. Expozice pro tuto chalupu se chystá 10 let s tím, že v ní budou i tehdejší plemena hospodářských zvířat, která jsou dnes na vymření a ministerstvo zemědělství dotuje jejich záchovné programy. Výhledově

má vzniknout na opačném konci areálu důstojný nový vstupní areál Zoo Brno – Kníničky. Už má své odpůrce mezi odmítači stavby brněnského úseku rychohostní komunikace R43.

»To je náš vklad k růstu atraktivnosti a zvýšení finanční soběstačnosti zahrady. Zoo Brno o rozloze 65 ha tím chce mít do budoucna kapacitu na půl až tři čtvrtě milionu návštěvníků ročně,« uzavřel Hovorka výklad komunistickým zastupitelům Brna. **vž**

Zastupitelé za KSČM v ZOO na Mniší hoře.

Foto © Tibor Dávid

NAŠI ZASTUPITELÉ V ZOO

Členové Klubu zastupitelů města Brna a brněnských městských částí zvolených za KSČM navštívili v červnu brněnskou ZOO na Mniší hoře. Se stavem a perspektivou rozvoje je seznámil ředitel ZOO Martin Hovorka. Se zájmem si prohlédli také zahradu (o návštěvě píšeme v jiném materiálu). O jejich spokojenosti svědčí i skutečnost, že se rozhodli adoptovat mary stepní a surikaty. Na

chov obou druhů přispěli částkou 6 500 korun. Mary stepní i surikaty jsou umístěny v nových výběžích na začátku prohlídkové trasy jen několik desítek metrů od bývalé hájenky (nyní restaurace a expozice tygrů a gepardů). Doufejme, že návštěva nebyla ojedinelá a zejména naši členové ZMB budou rozvoji naší zoologické zahrady věnovat trvalou pozornost a přízeň. **did**

JIHOMORAVSKÝ KRAJ ZALOŽIL CEJIZU

Červnové Zastupitelstvo Jihomoravského kraje schválilo založení obchodní společnosti CEJIZA (Centrální Jihomoravský Zadavatel) s.r.o., se základním kapitálem ve výši 1,1 milionu korun. Cílem společnosti ve stoprocentním vlastnictví kraje bude především centrální nákup léků a zdravotnického materiálu pro všechna zdravotnická zařízení kraje.

V důvodové zprávě se konstatuje, že zkušenosti z centralizovaných nákupů potvrzují šanci na nejméně osmiprocentní úsporu nákladů při nákupu zboží a služeb. Jenom nemocnice kraje utratily za tyto položky v minulém roce 1,35 mld. korun. Hejtmán Michal Hašek je přesvědčen, že úspory budou ještě větší. Ušetřené peníze zůstanou podle něj ve zdravotnictví – na řešení oprav, havárií, případně na investice. Kromě nákupu léků a zdravotnického materiálu by podle hejtmána CEJIZA mohla poskytovat také záruky za podnikatelské úvěry pro malé a střední podnikatele. To nemůže učinit kraj, proto jsme využili založení společnosti CEJIZA, která je pod stoprocentní kontrolou kraje. Chceme, aby hospodaření této společnosti bylo absolutně průhledné, proto jsme do jejích orgánů jmenovali zástupce všech politických stran – jak koalice, tak opozice. Rada kraje pak bude zastupitelům pravidelně předkládat zprávu o hospodaření této organizace,“ řekl hejtmán a dodal, že nelze vyloučit rozšíření aktivit této společnosti i do jiných oblastí. Nyní se jedná s Českomoravskou záruční a rozvojovou bankou a chceme poskytovat také záruky za malé úvěry těmto podnikatelům. **did**

ČÍNSKÁ LIDOVÁ REPUBLIKA

CO PŘEDCHÁZELO. V roce 1911 ukončila buržoazně-demokratická revoluce vládu dynastie Čching (1644-1911) a 1. ledna 1912 byla vyhlášena Čínská republika. Prezidentem se stal Sunjatsen (1866-1925), zakladatel Kuomintangu, hlasatel tří principů – nacionalismus, demokracie a lidové blaho, které později formuloval ve smyslu protiimperialistická a protifeudální politika, půda patří těm, kdo na ní pracují. V prosinci 1915 bylo obnoveno císařství a Čína se stala hříčkou v rukou vojenských diktátorů. 4. května 1919 došlo k velkým demonstracím a vzniku Hnutí 4. května, které sjednotilo široké vrstvy obyvatelstva včetně dělnictva. V roce 1921 byla založena Komunistická strana Číny. Po smrti Sunjatsena nový představitel Kuomintangu Čankajšek (1887-1975) opustil Sunjatsenovu politiku spolupráce s KS Číny a s SSSR a v roce 1927 provedl kontrarevoluční převrat. Postupně vedl vyhlazovací boj proti základnám KS Číny. V tomto boji pokračoval neúspěšně i po japonské kapitulaci, byl poražen a v roce 1949 uprchl na Tchaj-wan, kde pod patronací USA vyhlásil tzv. Čínskou republiku a stal se jejím prezidentem.

1. ŘÍJNA 1949 BYLO ROZHODNUTO. Čínský lid pod vedením KS Číny zvítězil v boji proti japonským vetřelcům i reakčnímu režimu. Koncem září 1949 se konalo ustavující zasedání Čínského lidového politického poradního shromáždění. Vypracovalo Společný program – prozatímní ústavu, zvolilo 62 člennou ústřední vládu v čele s Mao Ce-tungem (1893-1976), Čou En-laje (1898-1976) předsedou Státní rady a ministrem zahraničí. Vedoucí představitel KS Číny a předseda vlády Mao Ce-tung vyhlásil na shromáždění 300 000 účastníků ČÍNSKOU LIDOVOU REPUBLIKU, počátek nového období v životě Číny. V letech 1950-1952 probíhala obnova hospodářství a pozemková reforma. Mezi 300 milionů rolníků bylo rozděleno na 47 mil. hektarů půdy. V letech 1953-1956 byly uskutečněny socialistické přeměny v průmyslu, řemeslné výrobě a obchodu. Byla zakotvena rozhodující úloha společenského vlastnictví výrobních prostředků.

CESTA ČÍNY K SOCIALISMU. V roce 1957 zahájila ČLR socialistickou výstavbu. V následujícím desetiletí vzrostla průmyslová výroba čtyřnásobně, národní důchod o 58 %. Vznikla a rozvíjela se nová odvětví výroby, např. elektronický a petrochemický průmysl, prudce se rozvíjela věda a technika zejména v oblasti atomové energie, reaktivní technologie, počítačů,

polovodičů a automatických zařízení. V roce 1964 vstoupila Čína do klubu majitelů atomových bomb. Obdivuhodný rozvoj všech oblastí života Číny se neobešel bez „dětských nemocí“. V letech 1966-1976 probíhala z podnětu Mao Ce-tunga tzv. Velká proletářská kulturní revoluce – rudé gardy mladých lidí s rudými knížkami citátů velkého Maa prováděly čistku mezi funkcionáři KS Číny, mezi spisovateli, umělci, učiteli, v repertoáru divadel, kin, v památkách tzv. buržoazní kultury. Došlo k rozvratu veřejného života a k chaosu ve výrobě. Vývoj v Číně začala ovlivňovat ultralevičácká skupina vedená Maoovou manželkou Ťiang Čchin a jeho spolupracovníkem Lin Pi-aem.

CESTA ČÍNY K DNEŠKU. KS Číny v říjnu 1976 ukončila činnost uvedené skupiny, v červenci 1977 rehabilitovala Teng Siao-pchinga (1904-1997) a uvedla ho do stranických a státních funkcí, jichž byl zbaven v době „kulturní revoluce“. Na zasedání UV KS Číny vystoupil Teng s plánem Čtyř modernizací – zemědělství, průmyslu, vědy a technologie, národní obrany. Od roku 1979 se Čína soustřeďuje na budování socialistické společnosti se specifickými čínskými rysy, na celkovou reformu ekonomického a politického systému v zájmu modernizace země a otevírání se světu. Výsledky se projevují ve všech oblastech. Ekonomika země roste ročně o 8-10 % a i přes hospodářskou krizi roste i nadále. Zahraničním obchodem se Čína zařadila na 3. místo mezi velké obchodní státy. Stala se součástí i jednou z hlavních hnacích sil růstu světové ekonomiky. Uspořádala olympijské hry v Pekingu a její astronauti úspěšně vystoupili do vesmíru. V roce 2014 má vyslat vlastní Lunochod na Měsíc.

Před šedesáti lety vznikla

NĚMECKÁ DEMOKRATICKÁ REPUBLIKA

Před šesti desítkami let – 7. října 1949 – byla vyhlášena Německá demokratická republika, první stát dělníků a rolníků na německé půdě. Postupně byly dosaženy významné úspěchy ve všech oblastech života společnosti. Kapitalistický svět se s existencí NDR nikdy neshodl a rozvoj této země narušoval. V rámci událostí v druhé polovině roku 1989 ve střední a jihovýchodní Evropě dosáhl kýženého cíle – několik dní po 40. výročí vzniku NDR. Území tohoto státu se stalo součástí spojeného Německa.

Přes dosažené výsledky zůstává Čína stále ještě největší rozvojovou zemí. XVI. sjezd KS Číny v listopadu 2002 stanovil cíle dalšího všestranného rozvoje společnosti relativního blahobytu, jehož prvního stupně země dosáhla. Jeho úroveň je však stále nízká a vyvíjí se nerovnoměrně. Sjezd stanovil čtyřnásobné zvýšení HDP do roku 2020 jako nutnou vývojovou etapu k dosažení strategického cíle: dalšího zlepšování fungování socialistického tržního hospodářství a otevření se světu. A do poloviny 21. století by Čína měla dosáhnout takového stupně modernizace, aby HDP na osobu byl na úrovni středně vyspělých zemí. Do stanov KS Číny zařadil sjezd myšlenku „trojího zastoupení“ jako vedoucí ideje po boku marxismu-leninismu, Maových idejí a Tangových teorií. KS Číny zastupuje potřeby rozvoje čínských progresivních výrobních sil, rozvoj čínské pokrokové kultury i základní zájmy nejširších vrstev lidu. Provádění myšlenky „trojího zastoupení“ má zajistit, aby strana v čele úsilí 1 295 milionů občanů držela krok s dobou a směřovala vpřed na cestě budování socialismu se specifickými čínskými rysy.

U příležitosti 80. výročí založení KS Číny v roce 2001 bylo vysloveno stanovisko, že do strany mohou vstoupit i představitelé nových výrobních sil společnosti – manažeři, obchodníci. V Číně z jejich podmínek plynou závěry, na které se nelze dívat „evropským“ zrakem. Posuzování vývoje v Číně je ve většině našich médií ve znamení „porušování lidských práv“ v Číně vůbec (viz pořady k 20. výročí události na pekingském náměstí v červnu 1989) a zejména pak v Tibetu – úspěchy čínské ekonomiky je nezajímají.

Karel JANÍŠ

I po dvaceti letech patří občané bývalé NDR k druhořadým občanům Německa. Kde jsou ty tisíce občanů NDR, kteří před 20 lety přes Maďarsko a přes naše území s velkou slávou odjízďeli z hlavního nádraží v Praze do „vysněného“ ráje? Co dnes dělají, nerozmnožili právě oni především řady nezaměstnaných? Objeví se v našem tisku nebo v televizi reportáž s rozhovorem s některým tehdejší „uprchlíkem“?

Vznik NDR před šedesáti lety znamenal posílení rodiny lidově demokratických zemí, vznikající světové socialistické soustavy.

Karel JANÍŠ

PRIORITY VOLEBNÍHO PROGRAMU KSČM:

1. Práce pro všechny za spravedlivou mzdu.
2. Žádná tolerance k omezování sociálních jistot, důstojný život i pro seniory.
3. Investice do lidí, vědy a nových technologií jako základ boje proti krizi.
4. Zdravé životní prostředí a trvale udržitelný rozvoj, regulace trhu.
5. Bezpečí pro občany, spravedlivý trest za každé bezpráví.
6. Demokracie a lidská práva – KSČM pojišťkou demokracie.
7. Společnost vzdělání a kultury.
8. Šance pro mladé na kvalitní život.
9. Rovný přístup k informacím a rozvoj informačních technologií.
10. Život v míru, bez vojenských paktů, cizích základů a válek.

Z Prohlášení ÚV KSČM k volbám do PS PČR – viz Haló noviny 22. 6. 2009.

KJ

ŘEŠIT KONKRÉTNÍ PROBLÉMY LIDÍ

Osobní vyznání:

I každá dešťová kapka má svou alternativní individuální či kolektivní cestu - buď se stane párou v oblacích, nebo zůstane na rostlince, aby ji samotnou udržela při životě, nebo dopadne na zemský povrch, kde spolu s ostatními kapkami působí jako prospěšný pomocník či mohutný a ničivý živel, nebo pronikne a zůstane v půdě, kde se dostane ke kořenům veškerého pozemského života, nebo prostoupí hlouběji, aby časem znovu jako studánka průzračné a zdravé vody vystoupila na povrch a dále protékala a zkrášlovala širý kraj, nebo se ztratí v hlubokém podzemí, aby tam nabrala minerální nebo tepelné bohatství Země. Tak nějak je to i s každým z nás. Každý máme svou alternativní volbu. Ovšem člověk svým chováním a rozhodováním může tuto volbu nějak ovlivnit. Záleží i na něm samém, na jeho osobním stanovisku, zda půjde cestou individuální nebo společnou, přímo nebo komplikovaně.

A má cesta a stanovisko? Již s ohledem ke své profesi se snažím opřít o celý soubor existujících předpokladů ekonomického a politického vývoje ve světě a v české společnosti, které se promítají do společenského chování lidí a způsobu jejich života. Výsledkem je má představa společnosti, spočívající v individuální rozdílnosti přání a potřeb, ale skutečné rovnosti společenských podmínek a šancí a v neposlední řadě i principů trvale udržitelného života a životního prostředí v plné své šíři, tj. prostředí přírodního, technického i sociokulturního. Tedy společnosti založené na lidské solidaritě, sociální spravedlnosti, překonávající dneš-

RNDr. Daniel BORECKÝ, CSc.

ní ryze konzumní přístup citlivým vztahem k lidem i přírodě. Proto patřím k těm, kteří životní prostředí považují za čtvrtý zdroj moderní levicové teorie a trvale udržitelný rozvoj za její nosný strategický pilíř.

K realizaci takovéto společnosti je již dnes třeba všude, tedy i na půdě Poslanecké sněmovny, prosazovat takové zákonodárství, jehož přirozenou součástí je péče o kvalifikovanou pracovní sílu, občanskou bezpečnost, ale i obhajoba a rozvoj podmínek sociálního státu či prosazování hospodářského rozvoje respektujícího podmínky trvale udržitelného života. To vše také považují za rozhodující cíl svého působení v dolní komoře českého parlamentu.

Můj program:

Všestranný trvale udržitelný rozvoj znamená to ekonomicky, sociálně a ekologicky vyvážený rozvoj volebního obvodu a celé společnosti, stojící na dlouhodobě plánovitě politice a sociální spravedlnosti státu a města, neustálé demokratizaci věcí veřejných, na zvyšování ekologického vědomí občanů a představitelů veřejné správy a konec konců i příznivém demografickém vývoji společnosti. Jeho naplnění se neobejde bez racionálního rozšiřování, využívání a sociálně spravedlivého rozdělování odpovídajících privátních, ale zejména národních a obecních zdrojů. Bohužel realitou dneška je spíše opačný trend - výprodej státního a městského majetku, rychle rostoucí otevřená i skrytá zadluženost, ale i značný objem nezaměstnaností a chudobou vyvolaných nároků na sociální dávky apod. V zájmu nás všech je nutné tento společenský trend změnit.

nálního rozšiřování, využívání a sociálně spravedlivého rozdělování odpovídajících privátních, ale zejména národních a obecních zdrojů. Bohužel realitou dneška je spíše opačný trend - výprodej státního a městského majetku, rychle rostoucí otevřená i skrytá zadluženost, ale i značný objem nezaměstnaností a chudobou vyvolaných nároků na sociální dávky apod. V zájmu nás všech je nutné tento společenský trend změnit.

Konkrétně chci prosazovat:

- přijetí zákonů vytvářejících všeobecné klima sociální spravedlnosti;
- zasazovat se o zásadu poměrného zastoupení v politické sféře;
- vrátit Brno na jeho historické místo v politickém životě ČR;
- obnovit hospodářskou prosperitu jižní Moravy a vysokou kulturnost života;
- snížit veřejnou zadluženost;
- navrátit spravedlivé oceňování hodnoty každého lidského života;
- obnovit veřejnou preferenci sociálně dostupných bytů;
- požadovat kvalitní správu obecního bytového fondu;
- územní politiku podřídit trvale udržitelnému sociálnímu, kulturnímu a ekologickému rozvoji;
- vystupovat za dopravně i lokačně přístupnější sběrná střediska, výběhy pro psy, rekreační a odpočinkové plochy;
- podporovat takové trasování a technické řešení výstavby velkého městského okruhu, které pomůže lidem a městským částem a nikoliv dalšímu rozšíření dopravy a betonové lobby;
- aktivně podporovat organizování veřejných protestních akcí, zaměřených na eliminaci asociálních dopadů reforem sféry veřejných služeb;
- usilovat o obnovení dostatečné sítě předškolních zařízení a uzákonění diferencované platby v nich dle finančních poměrů rodin;
- prostřednictvím veřejných setkání o občany zprostředkovávat jejich přímou informovanost o Poslanecké sněmovně.

Poslaneckou funkci chci využít nato, abych mohl:

1. Přenášet odraz mého brněnského regionu do centrální zákonodárné sféry.
2. Zprostředkovávat rozumný vliv centrálních orgánů na život brněnského regionu.
3. Podílet se na schvalování zejména sociálních, ekologických a rozvojových zákonů a iniciovat jejich přijetí.
4. Pomáhat řešit konkrétní problémy lidí, fyzických a právnických osob, z jednotlivých částí mého volebního kraje.

RNDr. Daniel BORECKÝ, CSc., kandidát KSČM do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR za Jihomoravský kraj

BRNO SI ZASLOUŽÍ KVALITNÍHO POSLANCE!

Brno je druhé největší město ČR. Tato metropole Jihomoravského kraje má necelých 400 tisíc obyvatel, což je necelá třetina trvale hlášených osob v kraji. Brňané se shodnou s ostatními obyvateli republiky na existenci pragocentrismu. Praha proto Brnu přepustila některé orgány státní správy. V Brně tudíž sídlí Nejvyšší soud a Nevyšší správní soud. Výhody to pro Brno nemá takřka žádné, ale ostatní mohou hovořit o brnocentrismu. Poněkud jiná situace nastala, když Praha Brnu poskytla další drobeček nechtěného státního orgánu. Přišel k nám pirát silnic a začal veřejně chránit práva. V Praze by dopravní kolapsy způsobené tímto mimořádným řidičem mohly mít dalekosáhlejší následky. Brno zřejmě zlobilo, proto se jeho obyvatelé v okolí ulice Údolní mohou pohybovat jen na vlastní riziko.

Brno dalo české politice ne zcela povedené ministry. Námátkou uveďme například ministra zdravotnictví Tomáše Julínka, který zavedl platbu již za pouhé nahlédnutí do ordinace lékaře. Ondřej Liška byl ministrem školství, jenž nezvládl svůj mateřský jazyk, Milan Šimonovský, další z řady nepříliš kvalitních členů vlády, měl na starost ministerstvo dopravy.

Zdá se, že obyvatelé Brna zatím neměli příliš šťastnou ruku při výběru svých zástupců do Poslanecké sněmovny. Nyní máme možnost to změnit. Brno jako druhé největší město republiky si určitě svého zástupce v Parlamentu zaslouží.

Kdo jiný, než člověk, který v dané obci dlouhodobě žije, zná její problémy. Nemusí naslouchat návrhům lobbistů, v daném prostředí se orientuje sám. I kdyby ztratil každodenní kontakt s místem svého bydliště, žijí zde jeho známí, přátelé a spolupracovníci. Od nich určitě získá mnohem lepší přehled, než pomocí i té nejkvalitnější výstřižkové služby.

Brňáci, nenechme se zahanbit a udělejme maximum pro to, abychom i my měli svého poslance, který bude hájit zájmy moravské metropole! Každý z oprávněných voličů má možnost na kandidátce jednoho politického subjektu dát preferenční hlas až čtyřem kandidátům. Využijme svého práva volit a možnosti pomocí preferenčních hlasů zvolit takové kandidáty, kteří nás budou kvalitně zastupovat.

Brňáci, volte brněnské kandidáty

na kandidátní listině KSČM!

Kateřina HORÁKOVÁ

SOUČASNOU BYTOVOU POLITIKOU TRPÍME VŠICHNI

Město Brno v současné době pracuje na aktualizaci Strategie bydlení města Brna, která - přes svou nedokonalost - byla určitým kompromisem pro řešení bytové politiky města na půdorysu legislativních paskvilů České republiky. Jedním z nich bylo převedení bytového fondu obcím bez definování jejich odpovědnosti za politiku bydlení na jejich území. S výjimkou města Brna, kde se podařilo na to dohlédnout, mnohé obce využívají bytový fond k posílení svého rozpočtu a byty neomezeně rozprodávají pod označením »privatizace«. Druhým problémem je otázka nájemného, která byla »vyřešena« uzákoněním »dvojího metru«, tj. nájemného tržního pro nové smlouvy a nájemného tzv. regulovaného. Postupně sociálně únosné narovnávání výše regulovaného nájemného mělo vést k ekonomicky oprávněným cenám, ale tyto nejsou definovány dosud a majitelé se odkazují na svévolné »tržní« ceny - umožněné nestabilitou trhu a rezignací obcí na zajišťování bydlení - a snaží se z nich vytvořit měřítko cen, které by jim garantoval stát. Stát musí garantovat dostupnost bydlení sociálně slabším vrstvám především prostřednictvím obcí, v soukromém nájemném sektoru pak působit jako »třetí smluvní strana«, která stanoví oprávněnou výši nájemného a definuje pojem lichvy.

Navazujícím problémem je pak zákon 107/2006 Sb. o jednostranném zvyšování nájemného a jeho aplikace podle statistických údajů, které však necharakterizují hodnotu bytu a náklady na jeho správu a nájem podle nich stanovené nejsou ekonomicky zdůvodněné. Rozdíly z toho vyplývající zvýhodňují majitele ve velkých městech, kde cílové hodnoty nájemného

vysoce překračují ekonomicky odůvodnitelné ceny, a znevýhodňují majitele v obcích. Zcela zanedbatelně jsou rozlišeny ceny bytů původní IV. kategorie od I. kategorie (pouze 90%, když v roce 2006 to bylo 41,8%).

Jako zastupitel města Brna dlouhodobě působím na to, aby se město Brno hlásilo k odpovědnosti za bytovou politiku a bylo korektní ke svým občanům. Týká se jak pravidel prodeje obecního bytového fondu, tak podmínek pronajímání obecních bytů. Jsem zásadně proti tomu, aby se nájemné v obecních domech města Brna zvyšovalo až na úroveň umožněnou zákonem 107/2006 Sb., jsem proti pronajímání obecních bytů za podmínek úhrady dluhu na něm vážnociho nebo úhrady uvedení bytu do obyvatelného stavu. Nadále trvám na tom, aby město garantovalo bytovou politiku dostatečným rozsa- hem obecního bytového fondu.

Jako představitel Sdružení nájemníků v Jihomoravském kraji se vyjadřuji k legislativním iniciativám v oblasti bydlení včetně Občanského zákoníku, zejména Ministerstva pro místní rozvoj a Ministerstva spravedlnosti. Například odmítáme uzákonění výpovědi z nájmu bez udání důvodu. Rovněž se vyjadřuji ke snahám majitelů nájemných bytů získat odškodnění od státu prostřednictvím Evropského soudu pro lidská práva ve Štrasburku. Spolupracuji na legislativních iniciativách, které pro poslance připravuje odborné zázemí naší strany.

Vedle těchto aktivit se snažím, aby občané měli dostupné kvalifikované informace od odborných poradců (poradny Sdružení nájemníků a Rady seniorů ČR) a pomáhám při řešení jednotlivých případů. Proto říkám, že »PRÁVO NA DOSTUPNÉ BYDLENÍ MUSÍ SPOLEČNOST ZARUČIT«.

Ing. Pavel BŘEZA

POJĎME VŠICHNI K VOLBÁM do poslanecké Sněmovny Parlamentu ČR

V pátek dne 9. října 2009 od 14.⁰⁰ do 22.⁰⁰ hodin nebo

V sobotu dne 10. října 2009 od 08.⁰⁰ do 14.⁰⁰ hodin.

VOLIT může každý občan ČR, který alespoň v druhý den voleb dosáhl 18 let a je podle zákona způsobilý. Nebude-li v dny voleb v místě trvalého bydliště, může si na úřadě městské části vyžádat voličský průkaz a s ním může hlasovat v jiné volební místnosti na území ČR nebo na zastupitelském úřadě ČR za hranicemi. V případě onemocnění může ÚMČ nebo přímo ve volební místnosti (prostřednictvím příbuzného nebo souseda) požádat, aby za ním z okrskové volební komise přišli s volební schránkou domů.

HLASOVACÍ LÍSTKY obdrží volič domů nebo ve volební místnosti. Totožnost prokazuje platným občanským průkazem nebo cestovním pasem. Do úřední obálky vloží ZA PLENTOU jediný hlasovací lístek - kandidátku strany, pro kterou hlasuje. U dvou kandidátů může zakroužkováním označit, že jim dává přednost. Obálku pak vhodí do volební schránky.

Pozn. Podrobné pokyny pro voliče bývají přiloženy v obálce s hlasovacími lístky. Informace lze získat na úřadě městské části nebo přímo ve volební místnosti.

KJ

• **PROMLUVIL PREZIDENT REPUBLIKY** – V obsáhlém rozhovoru pro přílohu Pátek Lidových novin 24. 7. 2009. Na otázku o smyslu života neumí odpovědět jako krasomluvvové jiných ideových názorů – smysl života je být, o něco se pokoušet... nezabývá se tím, jak dlouho člověka přetrvává jeho, třeba i slavné, jméno... teprve ten den, kdy zemřel Jackson, díval se hodinu na přenos jeho koncertu před 15 lety... je mu naprosto cizí to masové truchlení na náměstích... vždycy u něho platilo, že nemá žádnou chvíli proflákat.. do těch Kristových let byl člověk, který určitě jediný na světě nepřečetl žádné Rychlé šípy, žádnou Agathu Christie, žádnou detektivku, protože to považoval za podřadné čtení a ztrátu času, v tom je už teď daleko měkčí... četl tehdy krásnou literaturu... přemýšlí, co bude mít v letadle na čtení a dá si do kufru to, co bude číst na dovolené u moře... fyzicky není sám, žije se světem ochrany... myšlenkovou samotou necítí, rozumy a názory bere z knih a časopisů, protože vnímá očima, nikoliv ušima... byl absolutně frustrován při summitech EU-Čína, EU-Japonsko, EU-Rusko, co říkali Barroso, Solana a další představitelé EU, prázdnoty připravené jejich poradci... a Klaus okamžitě reaguje na toho druhého, dělá si jako jediný poznámky a říká: jak řekl tehle a jak řekl zase tamten, výsledek je, že monology skončí a všichni reagují na to, co řekl on... většinou negativně... udělá tam nějakou základní komunikaci a o to se snaží všude... měl možnost mluvit s Obamou asi šest hodin v Baden-Badenu a další den ve Štrasburku... jakkoli je ideově a světonázorově na zcela jiné straně barikády než Barack Obama, považuje za férové říci, že člověk nemá žádné absolutní měřítko, žádný teploměr, který ukazuje teplotu těla 36,4. Člověk porovnává vždy relativní teplotu, svá očekávání s tím, jak ten člověk na něj potom působí. U Klause očekávání od Obamy byla strašlivě nizoučká a v porovnání s očekáváním bylo těch x hodin, kdy ho viděl, slyšel, mluvil s ním, nesmírně příjemné překvapení... závěr svým způsobem nečekaný... nerozumí a nechápe celosvětovou obamomanií... je to jako u toho Jacksona...připravuje se napsat něco zásadnějšího k 20. výročí sametové revoluce... nikdo není schopen při stýskání si nad dobou odlišit, co z toho je postkomunistický syndrom a co z toho je normální vývoj soudobé civilizace, ve kterém se pohybujeme...

tenhle defekt je zejména v prazákadu uvažování jeho předchůdce v prezidentském úřadu (*zůstává kritický k EU, k V. Havlovi, opatrně k nynějšímu prezidentovi USA – prostě řečeno – nezapře se, je stále stejný!*).

• **O ČESKÉ MEDIÁLNÍ SCÉNĚ** – Václav Bělohradský (1944) ve stati Nečitelná země v Právu 23. - 24. 5. 2009 uvedl, že politika byla u nás nahrazena morálním kýčem, který z ní dělá boj „dobra proti zlu“... pravým viníkem této přeměny je převaha antiruského a antikomunistického fundamentalismu především v komentářích Mladé fronty Dnes, Lidových novin, týdeníků Reflex, Týden a Respekt... jejich hlavní sdělení lze shrnout: globální oteplování je levicový blábol, kdo je proti radaru, posluhuje ruským zájmům, krizi způsobila deregulace trhů, Obama je naivní

STŘÍPKY O DNEŠKU

M e - siáš, který chystá nový Mnichov, Paroubek ohrožuje stát a demokracii... územní celistvost Srbska může být obětována uznáním Kosova, zatímco celistvost Gruzie je posvátná atd. atd. (*uvedené deníky a týdeníky čtou tisíce čtenářů, miliony posluchačů ve stejném duchu denně ovlivňuje televize v pořadu Události, komentáře ve 22.³⁰ hod. a v neděli pak Václav Moravec, který si pořad Otázky zprivatizoval ke svému obrazu. Z komentátorů se stali „tvůrci“ veřejného mínění, propagátoři politiky ODS a v poslední době též úspěchu TOP 09 ve volbách!!*). Ve stati Antikomunismus a velké prázdno v Právu 1. 8. 2009 V. Bělohradský uvedl, že antikomunismus je návratem k předlistopadové studenoválečnické malosti, v níž bylo jasno – za všechno mohli „komančové“ a „Rusáci“. Antikomunismus brutalizuje český veřejný diskurz (*rozhovor, rozmluvu*), vyznačuje se archaickou terminologií – Rusům nevěřte, chtějí si podmanit svět, komunismus je geneticky určená úchylka, rétorikou polarizace – komunismus kontra antikomunismus, socialismus kontra kapitalismus, soukromé vlastnictví kontra socialistické rozkrádání, pranýřování – obviňování z členství v KSČ či ze spolupráce s StB... Bělohradský věří, že existuje přímá souvislost mezi brutalizací veřejného diskur-

zu, házením vajíček po představitelích ČSSD a házením zápalných lahví do romských domů – půda pro brutalitu fyzickou je připravena... existuje zacházení s větami odpůrců, řídí se „neetickým imperativem“: Nepárejte se s obsahem, shrňte smysl textu, jak se vám hodí (*tak postupují novináři i moderátoři v televizi*)... Na tvrzení, že „miliony mrtvých, které komunismus připravil o život“ Bělohradský uvádí, že miliony lidí zemřely také v první i druhé světové válce... byla to vina komunistů?... největším vražděním v našich dějinách bylo šíření křesťanství... papež a kardinálové aktivně spolupracovali s represivní mašinerií generála Franka a v Itálii s fašistickou vládou... Někdy kolem roku 2003 se vyčerpal program, který legitimizoval českou transformaci a vzniklé prázdno se začalo zaplňovat antikomunismem, který to velké prázdno, v němž se daří korupci, může zakrýt jen na chvíli (*obsáhlým statím Václava Bělohradského „potřetí“ v médiích pozornost nevěnovali, poněvadž jejich počínání V. B. velmi přesně charakterizoval*).

• **ZASLOUŽILÍ POLITICI se připomněli americkému prezidentovi.** Především Bushův přítel Václav Havel, ale i další jemu podobní – Schwarzenberg, Vondra, Dobrovský a zvenčí Walesa, Kováč a další, varují Obamu před Ruskem a radí mu, aby obnovil pevné vztahy USA se střední a východní Evropou... (*promluvili jazykem studené války a konfrontace vůči Rusku, nechápou, že USA jde především o vztahy s Čínou a Ruskem*).

• **PŘÍSPĚL I SENÁTOR JAROMÍR ŠTĚTINA** – V rozhovoru pro Katolický týdeník č. 32 ze 4. - 10. srpna 2009 řekl, že vidí ohrožení politické a vojenské naší země Ruskem... obává se oživení ruské revoluce... budeme-li nespolehliví partneři v NATO a budeme-li hrát různé pochybné hry ve vztahu k EU, a dokonce mít euro, může u nás nastat i to, co loni v Gruzii, brzy tady budeme mít ruskou vojenskou základnu... kde je psáno, že Paroubek s Filipem, když se dostanou k moci, nevyhoví prosbě „našich ruských partnerů“ a nepostaví tu vojenskou báň? Vždycy se to dá nějak odůvodnit. (*Aby pan senátor nedopadl jako někdejší ministr obrany USA, který s výkřikem: Rusové jsou tu vyskočil z okna na ulici – to by nám bylo velice líto.*) **KJ**

VYSOKÉ UČENÍ TECHNICKÉ V BRNĚ – 110 LET

V 2. polovině 19. století probíhalo v Brně úsilí o vznik českého školství. Ve srovnání se vznikem a rozvojem českého základního a středního školství českému vysokému školství se nedařilo. Od roku 1850 existovala v Brně německá technika, které chyběli posluchači i finanční prostředky. Snaha o její rozdělení na českou a německou se naplnila před 110 lety, když 19. září 1899 rakouský císař František Josef I. podepsal dekret o zřízení české vysoké školy technické v Brně. Byli jmenováni první profesori: Karel Zahradník (řádný profesor matematiky a první rektor školy), Jan Sobotka (řádný profesor deskriptivní geometrie), Jaroslav Jahn (mimořádný profesor mineralogie a geologie) a akademický malíř Hanuš Schweiger (mimořádný profesor kreslení). Jejich první porada se konala 7. října 1899 v části nově dostavěné budovy ženského vzdělávacího a výrobního spolku Vesna na Augustinské (dnešní Jaselské) ulici. Posluchačů bylo zapsáno 47, a to 33 řádných a 14 mimořádných. Přednášky probíhaly na odboru stavebního inženýrství, od roku 1900 na odboru strojního inženýrství, v roce 1910 přibýlo na odboru strojního inženýrství oddělení elektroinženýrství. V roce 1911 vznikl odbor chemického inženýrství a v roce 1919 odbor architektury.

V roce 1937 došlo na podkladě zákona z 2. března 1937 ke změně názvu školy na Vysoká škola technická Dr. Edvarda Beneše v Brně. Prezident dr. Edvard Beneš byl promován čestným doktorem technických věd na této škole a 16. března 1937 přednesl řeč, v níž hovořil o vývoji techniky a jejím významu pro život člověka. (Edvard Beneš působil od roku 1912 jako docent české univerzity v Praze a od roku 1913 jako docent na České vysoké škole technické v Praze. 16. března 1937 přednesl též řeč jako čestný doktor filozofie Masarykovy univerzity v Brně).

V projevu na škole nesoucí jeho jméno, v závěru řekl:

„Vidím v duchu náš stát a národ za 50-100 let. Představuji si, že vytvoříme ze své republiky pomocí moderní techniky jeden z nejkrásnějších koutů světa, kus malého ráje. Města - s moderními komunikacemi a zdravým bydlením, se zahradními čtvrtěmi, venkov - na výši moderních potřeb zdravotních spojen bezvadnými komunikacemi, se všemi nutný-

mi moderními vymoženostmi: hory, lesy, přírodní krásy - přístupné, ale právě i moderní technikou uchráněné. Blahobyt materiální a duchovní bude tu aplikací moderní techniky postupně v duchu sociální spravedlnosti tak zdokonalován a rozšiřován, že náš stát bude moci být kladen za vzor moderního demokratického státu, v němž moderní technika je skutečně užívána v duchu opravdové sociální služby a pomáhá politikům, sociálním pracovníkům a myslitelům vytvářet nového člověka a novou kulturu budoucnosti, sociálně i národnostně spravedlivou, opravdu evropskou a světovou, tak náš technik a inženýr bude řešit dilema moderní techniky... Necht brněnská technika a všichni ti, kdož z ní vyjdou, kráčeji v čele k tomuto velikému národnímu a státnímu úkolu a cíli!“ (plné znění řeči viz

Edvard Beneš, Projevy-články-rozhovory 1935-1938, vydal Masarykův ústav-Archiv AVČR v Praze v roce 2006, s. 558-366. V této knize je též řeč E. Beneše na filozofické fakultě MU 16. 3. 1937).

Další vývoj u nás i v Evropě odsunul představa Edvarda Beneše do oblasti snů. Další osudy školy souvisejí s událostmi v letech 1939, 1948, 1968 a 1989. V roce 1956 byla škola přejmenována na Vysoké učení technické v Brně. Po roce 1989 k tradičním oborům strojírenského, stavebního, elektrotechnického inženýrství přibýly obory - fakulty: chemická, podnikatelská, výtvarných umění, informačních technologií a ve Zlíně fakulta managementu a ekonomiky. Na 8 fakultách v březnu 2009 studovalo 22 774 studentů.

V současné době nabízí škola studium MBA (Master of Business Administration), které je určeno pro manažery s ukončeným vysokoškolským vzděláním. Jde o prestižní studium a proto jsou vysoké poplatky - titul MBA možno získat z britské i americké univerzity. Rektor školy Karel Rais v rozhovoru pro Deník 30. května 2009 uvedl, že bude nabídnout studium rizikového inženýrství a časem vytvořit samostatnou fakultu tohoto oboru. Na trhu práce je po takových absolventech poptávka.

Pozn. O vzniku a vývoji školy napsal dvoudílnou publikaci (414 + 319 stran celkem) Otakar Franěk-vyšla v roce 1969 a 1975 v nakladatelství Blok v Brně.

Karel JANIŠ

ZEMĚDĚLSKÉ UNIVERZITĚ V BRNĚ JE DEVADESÁT LET

Před 90 lety - 24. července 1919 - byla v Brně založena VYSOKÁ ŠKOLA ZEMĚDĚLSKÁ s odbory hospodářským a lesnickým. Škola byla v Brně umístěna pro zemědělský charakter jižní Moravy. Procházela změnami a reorganizacemi. V roce 1956 byla přejmenována na Vysokou školu zemědělskou a lesnickou. A vzhledem k působení šlechtitele a badatele v oblasti genetiky Johanna Gregora Mendela v Brně došlo v roce 1995 k další změně - dnes škola nese název Mendelova zemědělská a lesnická univerzita v Brně. S tímto názvem má však škola potíže v zahraničí a na podzim bude zřejmě název školy zkrácen na Mendelova univerzita. Z původních dvou fakult se škola rozšířila na dnešních pět o Institut celoživotního vzdělávání. Na fakultách agronomické, provozně ekonomické, lesnické a dřevařské i zahradnické (se sídlem v Lednici) studuje 10 621 studentů. Loni se přihlásilo na deset tisíc zájemců o studium, přijato jich bylo kolem tří tisíc z nich.

Univerzita má i několik výzkumných pracovišť: bioplynovou stanici, stanici na kontrolu několikátunových traktorů, laboratoř k tvorbě trojrozměrných modelů krajiny. Probíhá

zkoumání pěstování zvláštních druhů rostlin na bioenergii i možnosti snižování hrozby povodní. V malém pivovaru vaří nealkoholické pivo a v Akademické vinotéce možno ochutnat víno z vlastních vinic. Univerzita má na starosti i deset tisíc hektarů lesa v okolí Brna a každý rok odtud dováží vánoční strom na náměstí Svobody v Brně.

Univerzita chystá stavbu dvou nových budov v Černých Polích s nejmodernějšími laboratořemi. K dosavadním studijním oborům plánuje univerzita cestovní ruch nebo hospodaření s přírodními zdroji tropických a subtropických oblastí. Probíhá rekonstrukce zámku ve Křtinách v konferenční a výukové středisko. K letošnímu jubileu připravila univerzita výstavu v Technickém muzeu, kterou možno shlédnout do 1. listopadu 2009.

Mezi absolventy školy patří ministři zemědělství Josef Lux, Jaroslav Palas, Jakub Šebesta, prezident agrární komory Jan Veleba, z politiků Pavel Kováčik, Vlastimil Tlustý. I z tohoto hlediska možno zvýraznit význam této vysoké školy.

Karel JANIŠ

JAK SE V BRNĚ NA NEPRAVÉM MÍSTĚ ŠETŘÍ, AŽ SE „UŠETŘÍ“

Jak známo, komunisté se ostře stavěli proti snahám ministra Janoty dále seškrtnout státní výdaje na českou vědu. Nebyl to jen Miroslav Grebeníček, kdo upozornil, že dnes se ze státního rozpočtu vydává na vědu (výzkum základní + aplikovaný) jen 0,51 % celkových výdajů, zatímco do roku 1990 to bylo každoročně víc než 2 % a vyspělé státy západní Evropy, zejména skandinávské země, vydávají kolem 4-5 % ročně. A u nás se to půlprocento má během následujících 2-3 let dále snižovat! Tak jedná národ Komenského?

Ukážu na jednom příkladu z Brna, kam takové nesmyslné šetření dovedlo. Brněnská univerzita měla už od dob první republiky špičkové rozvinuté pracoviště etymologie, vědy o původu slov. Zasluhou dlouholetého vedoucího tohoto odvětví, prof. Václava Machka, se v ČSAV začalo od padesátých let 20. století s přípravou etymologického slovníku slovanských jazyků. Takový úkol je na desetiletí, protože tým pracovníků musí nejprve projít stovky textů ze starších jazyků slovanských, prostudovat tisíce knih snad ve všech evropských jazycích, které obsahují slovní materiál i literaturu o něm, přihlédnout k vývoji zkoumaných jazyků a hlavně seznámit se s výsledky výzkumů nářečí, protože nespisovné útvary každého jazyka obsahují slova sice užívaná, ale oficiálně ve vyjadřování nevhodná a proto ve slovnících spisovného jazyka a pravopisných příručkách neuváděná. Protože se materiál pro chystaný slovník neúnosně zvětšil a celý slovníkový podnik by znamenal mnoho tlustých knih s vycházením více než 100 let (předplatitelé posledního dílu by byli vnuci či pravnuci původních abonentů), bylo v osmdesátých letech rozhodnuto o rozsahové redukci; dílo se bude oficiálně nazývat „Etymologický slovník jazyka staroslověnského“, zahrne jen slova obsažená ve staroslověnských textech a bude vycházet v sešitech, jeden až dva sešity ročně. Tak to také začalo. První sešit byl dán do prodeje v roce 1989 (rukopis byl hotov už 1986), druhý vyšel 1990.

Jenže přišel „samet“ a ten se slovníkem zamet. Pracovní kolektiv v souvislosti se „zešřtřhlením“ Akademie byl zredukován na polovinu (jednu dobu se dokonce uvažovalo o jeho úplném rozpuštění a „zakonzervování“ slovníkového archivu, který je svým rozsahem mezinárodně unikátní; podobné podniky v Krakově i Moskvě mají archivy mnohem chudší), tempo vydávání se zvolni-

lo a místo toho, aby celý slovník o asi 15 sešitech vyšel do roku 1997, jak se původně plánovalo, vyršelo do roku 2006 za sníženého počtu zpracovatelů jen 13 sešitů; abeceda vydaných hesel sahá do prostředí písmene S, konec abecedy je zčásti rukopisně připraven, ale již třetí rok další sešit nevychází, prý „nejsou peníze“ (na zbytečné vysílání vojáků např. do Afghánistánu však jsou). Pokud se bude dál šetřit tak, jak si to představuje současná vláda, hrozí nebezpečí, že všichni stávající pracovníci budou muset být propuštěni (někteří už v důchodovém nebo těsně předdůchodovém věku), mladí být přijati nemohou, nebudou se moci slovníkové práci nikde od nikoho naučit a slovník zůstane nedokončen, protože konec abecedy, ač ma-

teriálově připraven, nevyjde. Přitom jde o dílo světově unikátní; staroslověnský, první slovanský písemný jazyk, je historickým počátkem písemného vyjadřování všech slovanských národů, překladem bohoslužebných knih do ní začíná i naše, ale také ruská, bulharská, srbská, chorvatská, ukrajinská a další slovanská písemná kultura a v současné době kromě Brna nikde na světě neexistuje souvislý archiv materiálu potřebného k vypracování jejího etymologického slovníku. Takto se hazarduje s kulturním dědictvím (nejen) našeho národa! Vinen ovšem není jen ministr financí současné vlády. Je to neblahé dědictví nekulturních úplně všech našich vlád počínaje rokem 1990.

Vladimír ŠAUR

ONDRÁŠ ZŮSTÁVÁ ARMÁDĚ

Vojenský umělecký soubor Ondráš, zůstane nadále profesionálním souborem Armády České republiky. Rozhodl tak ministr obrany Martin Barták po poradě s představiteli Jihomoravského kraje i s kolegy ve vládě. Soubor sice bude financován z prostředků armády, bude ovšem muset hledat také další zdroje příjmů.

Ředitel souboru Aleš Krkoška a šéf uměleckého provozu Čestmír Komárek připomněli, že Ondráš bude muset více než dosud hledat vnější zdroje k financování své činnosti. Veřejná vystoupení pro civilní pořadatele, už nadále nebudou bez vstupného. Hejtmán Michal Hašek přislíbil, že také Jihomoravský kraj, který ve svém letošním rozpočtu vyčlenil 12,5 milionu na činnost Ondráše pro případ, že by armáda svoji zřizovatelskou funkci ukončila, je připraven podílet se na jeho financování. Již na červnovém zasedání

krajského zastupitelstva byla schválena první dotace ve výši 2,5 milionu korun. Podle Haška se zvažuje podepsání společného memoranda kraje, ministerstva obrany a Folklorního sdružení ČR, které má do budoucna umožnit spolupráci i spolufinancování profesionální i amatérské části tělesa. Jako předseda Rady Asociace krajů ČR hodlá navrhnout krajům využití souboru při propagaci regionů v tuzemsku i v zahraničí.

Vojenský umělecký soubor Ondráš byl založen před 56 lety pod názvem Jánošík. Po rozdělení ČR přijal jméno zbojníka Ondráše, ale na jeho fungování pod armádními křídly se nic nezměnilo. Teprve v roce 2008 rozhodla lidovecká ministryně Vlasta Parkanová o jeho zrušení, což vyvolalo nesouhlas mezi příznivci folklóru.

Tibor DÁVID

VESLJANA

Stejnomený soubor v létě vystoupil v sále městské části Brno střed na Dominikánské bez přílišného zájmu veřejnosti. Je to škoda. Šlo o objev a zážitek. Vesljana pochází z Podmoskevského kraje z města Elektrostal a má všechny znaky vysokých nároků ruské taneční školy. Tanečníci do věkové hranice dvaceti let předvedli v bohatých kostýmech program z ruského folkloru, který by byl atrakcí festivalu ve Strážnici o lokálních folklorních festivalech nemluvě. Soubor Vesljana je pouze jednou z aktivit místního Domu kultury kde je několik pěveckých souborů např. Chránový sbor liturgických skladeb, Sbor ruské lidové písně

a Soubor ruské romance. Aktivity elektrostalského Domu kultury jsou velmi bohaté a připomínají kulturní aktivity pro mládež i dospělé, které u nás v minulosti existovaly. Zdá se, že na rozdíl od nás v Rusku přetrvávaly, navíc s důrazem na národní identitu. Ta u nás je překrývána globalizmem a považuje se za něco druhořadého dokonce méněcenného. Volnočasové aktivity jak se jim dnes říká byly u nás v minulosti příležitostí pro vyžití mladých a mohly v budoucnu formovat jejich profesní dráhu. Učebnicovým příkladem jsou mladí tanečníci souboru Vesljana. Jsou vychováni na profesionální úrovni a v Brně to dokázali. (V)

I ONEMOCNĚNÍ JE
GLOBÁLNÍ

Světová zdravotnická organizace vyhlásila 11. června 2009 nejvyšší stupeň nebezpečí, poněvadž nová chřipka - MEXICKÁ - se rychle šíří všemi světadly. Hovoří o světové pandemii = rozšíření nakažlivé nemoci po velkém obvodu. Velké chřipkové epidemie se vracejí zhruba čtyřikrát za století.

☐ **RUSKÁ CHŘIPKA** 1889 1 milion obětí. Propukla v Buchaře v Uzbekistánu a rozšířila se do Ruska, po celé Evropě, v Africe a Americe, před koncem 19. století se vrátila do Evropy.

☐ **ŠPANĚLSKÁ CHŘIPKA** 1918 50 milionů obětí. Proběhla ve dvou vlnách a vyžádala si víc obětí než první světová válka. K rozšíření chřipky přispěla podvýživa zejména mladých lidí za války.

☐ **ASIJSKÁ CHŘIPKA** 1957 2 miliony obětí. Ze střední Číny se rozšířila do celého světa. V první vlně postihovala zejména děti, v druhé vlně hlavně starší lidi, kteří ztráceli odolnost proti chřipce.

☐ **HONGKONGSKÁ CHŘIPKA** 1968 1 milion obětí. Z tohoto čínského města se rozšířila do celého světa, postihla především starší lidi.

☐ **MEXICKÁ CHŘIPKA** 2009. Po prvním výskytu v Americe se rozšířila po celém světě. I když počet onemocnělých i obětí je dosud malý - v polovině června to bylo 141 obětí, Světová zdravotnická organizace odhaduje možný počet obětí až sedm milionů. Očkování proti této chřipce zatím neexistuje. Platí zásada - okamžitě vyhledat lékařskou pomoc při výskytu únavy, horečky a dalších příznaků chřipky - a izolace od ostatních lidí.

Nejen světové války a lokální konflikty přinášejí lidské oběti, ale nemoci, proti kterým nejsou okamžitě k dispozici náležitá protipatření. V kapitalistické společnosti jsou miliardy financí na výrobu zbraní, na ochranu zdraví lidí oproti těmto přímo směšné částky.

Karel JANIŠ

CYKLISTA

*Šlape po jižní Moravě,
slibuje, řeční, plká.
Snad mu popřeje štěstěna,
aby nechytil vlka.*

Alois REICH

○ **10. září 1919** - před 90 lety - byla podepsána mírová smlouva s Rakouskem. K jižní Moravě bylo připojeno 5 obcí z Dolního Rakouska s tehdejšími okresními městy Valticemi (byly na železniční trati spojující Břeclav s Mikulovem a Znojmem). Používání pojmu „německé Rakousko“, obnovení panství Habsburků a účast našich poslanců na vídeňském parlamentu byly zakázány.

○ **1. září 1939** - před 70 lety - převedení Polska hitlerovci znamenalo zahájení druhé světové války. Dr. Edvard Beneš poslal do vlasti obsáhlou zprávu s instrukcemi: „... Náš nepřítel je Německo, náš cíl je svoboda ... ať se situace mění jakkoli ... jděme klidně bez obav ... ať se děje cokoliv, za naším cílem národním...“ Za své hlavní cíle prohlásil vybudování armády ve Francii a v Polsku a vytvoření provizorní vlády... její pravomoci končí na hranici osvobozené vlasti... (viz Zbyněk Zeman, Edvard Beneš, Politický životopis, Mladá fronta Praha 2000, s. 175-6).

○ **3. září 1939** - před 70 lety - Velká Británie, Francie, Austrálie, Nový Zéland a Indie vyhlásily válku Německu. Byl jmenován britský válečný kabinet a Winston Churchill se stal prvním lordem admirality. V projevu v Dolní sněmovně toho dne W. Churchill řekl: „...je nám útechou vzpomenout a pomyslet i na své opětovné pokusy o mír... byly čestně a upřímně míněny. To má veliký mravní význam v této chvíli, neboť zkoušky a útrapy moderní války lze vydržet a překonat jen oddanou shodou milionů mužů a žen... Musíme se připravit na mnohá zklamání a na mnohá nepřijemná překvapení, můžeme si však být jisti, že úkol, který jsme na sebe svobodně vzali, nepřesahuje schopnost a sílu britské říše a francouzské republiky... Bojujeme za záchranu celého světa od moru nacistické tyranie a na obranu všeho, co je člověku nejsvětější...“ (W. Churchill, Do boje, Fr. Borový Praha 1946, s. 186-187).

○ **5. září 1939** - před 70 lety - poslala Tisova vláda slovenské vojáky proti Polsku a USA vyhlásily neutralitu v polsko-německém konfliktu.

○ **18. září 1939** - před 70 lety - odpor polský proti hitlerovským vojskům byl zlomen, vláda uprchla do Rumunska a skupina našich vojáků pod velením pplk. Ludvíka Svobody odešla do SSSR. I Winston Churchill uznal později oprávněnost obsazení území východního Polska sovětskými vojsky pro zabezpečení Ruska před nacistickou hrozbou (viz W. Churchill, Druhá světová válka I. díl Blížící se bouře, nakladatelství Lidové noviny Praha 1992, s. 403).

○ **8. září 1944** - před 65 lety - byla zahájena karpatsko-dukelská operace sovětských a našich vojáků na pomoc Slovenskému národnímu povstání.

○ **9. září 1944** - před 65 lety - v Bulharsku propuklo ozbrojené protifašistické povstání. Nová vláda vyhlásila válku Německu a mobilizovala proti němu ozbrojené síly.

Srovnejme obě světové války v minulém století. První trvala 1 564 dny, druhá 2 194 dny. První se aktivně zúčastnilo třicet šest států, druhé sedmdesát. Do první byla zatažena postupně jedna miliarda padesát milionů obyvatel, do druhé jedna miliarda sedm set milionů. V první narukovalo sedmdesát a ve druhé sto deset milionů branců. V první zahynulo deset milionů a dvakrát tolik bylo raněných, ve druhé zahynulo nejméně padesát milionů lidí a na čtyřicet milionů bylo raněných.

Druhá světová válka přinesla nezměrné utrpení zejména civilnímu obyvatelstvu. Příklady našich Lidic a francouzského Oradouru jsou příklady systematického vyhlazování civilistů na území dočasně okupovaných území Ukrajiny, Bílé Rusi a Ruska. Obvykle se uvádí šest milionů Židů zahubených v plynových komorách nebo postřelených pod širým nebem. Přes pět milionů válečných zajatců přišlo o život o důsledku špatného zacházení s nimi v nacisty organizovaných sběrných táborech. A těžko lze zjistit přesný počet obětí tzv. totálního nasazení na práci v nacistickém Německu - podvýživou, nemocemi, fyzickým přetěžováním ohrožení lidé předčasně umírali; byly tak postiženy i naše ročníky 1921-1925.

K lidským obětem je třeba připočítat ztráty na majetku, způsobené válečnými operacemi, bombardováním a dělostřelbou, ničením, rabováním i znehodnocením měny v okupovaných zemích. Tyto ztráty lze jen těžko vyčíslit, jdou do miliardo-ových částek.

Letní jubilanti

9. 7. **Libuše DRBALOVÁ**, 80 let, ZO KSČM 0600
14. 7. **Jiřina KLÍMOVÁ**, 84 let, ZO KSČM 0505
18. 7. **Ivana ŠVEJDOVÁ**, 55 let, ZO KSČM 0428
19. 7. **Karel GRÜN WALD**, ZO KSČM 0505
22. 7. **Jindřiška LONČOVÁ**, ZO KSČM 0505
24. 7. **Bohuslav HAJN**, 70 let, ZO KSČM 2711
25. 7. **Oldřich DRÁPAL**, ZO KSČM 0505
1. 8. **František HORKÝ**, 85 let, ZO KSČM 2701
13. 8. **Jan NAVRÁTIL**, 80 let, ZO KSČM
13. 8. **Jiřina KOLÍNKOVÁ**, 90 let, LKŽ Dobromysl
14. 8. **Jaromír KOPEČEK**, 81 let, ZO KSČM 1401
15. 8. **Bedřich KAZDA**, 80 let, ZO KSČM 0600
17. 8. **PhDr. Miloš HUDEC**, 74 let, člen VV MěV a redaktor ECHO
18. 8. **Ludvík STAŇA**, 90 let, LKŽ Dobromysl
19. 8. **Zdeněk BUCHTA**, 88 let, ZO KSČM 0305
20. 8. **Libuše ONDROUŠKOVÁ**, 86 let, ZO KSČM 2101
21. 8. **Oldřich KOZEL**, ZO KSČM 0505
23. 8. **Věra STYXOVÁ**, 89 let, ZO KSČM 0305
24. 8. **Věra ŠTASTNÁ**, 83 let, ZO KSČM 1401
24. 8. **Alois JANOUŠEK**, 86 let ZO KSČM 1401
26. 8. **Zdenka HERTLOVÁ**, 71 let, ZO KSČM 1401
27. 8. **Jaroslav NĚMEC**, 45 let, ZO KSČM 3002
27. 8. **Marie TURSKÁ**, 80 let, ZO KSČM 2701
29. 8. **Růžena MAZLOVÁ**, 90 let, ZO KSČM 0600
29. 8. **Jiří DOČEKAL**, 67 let, ZO KSČM 1401
29. 8. **Zdeněk SMETANA**, 80 let, ZO KSČM 1505
1. 9. **Jarmila KIRČEVOVÁ**, 65 let, ZO KSČM 0312
2. 9. **Bronislav KOTAL**, 81 let, ZO KSČM 0305
5. 9. **Antonín RŮŽIČKA**, 80 let, ZO KSČM 0428
6. 9. **Marie ŽIŽKOVÁ**, 89 let, ZO KSČM 0505
7. 9. **Marcela LUKŠÍKOVÁ**, 45 let, ZO KSČM 1101
7. 9. **František PAVLOUŠEK**, 34 let, ZO KSČM 3023
8. 9. **Dagmar DOMANSKÁ**, 75 let, ZO KSČM 2711
8. 9. **Marie PLAVCOVÁ**, 75 let, ZO KSČM 2101
8. 9. **Ladislav ZAPLETAL**, 81 let, ZO KSČM 2101
10. 9. **Ludmila POHLOVÁ**, 75 let, ZO KSČM 2101
10. 9. **Olga POKORNÍKOVÁ**, 80 let, ZO KSČM 0505
12. 9. **Václav ŘEHOŘEK**, 81 let, ZO KSČM 1401
13. 9. **Josef LIŠKA**, 90 let, ZO KSČM 1101
13. 9. **Olga KOUDELOVÁ**, 82 let, ZO KSČM 2101
14. 9. **Julius HUTÁREK**, 75 let, ZO KSČM 0305
15. 9. **Jaroslav ŠUREK**, 84 let, ZO KSČM 0305
15. 9. **Jiřina KREJČOVÁ**, 75 let, ZO KSČM 2101

15. 9. **Drahomír DANĚK**, 85 let, ZO KSČM 2101
15. 9. **Rudolf EMERICI**, 75 let, ZO KSČM 2701

Jubilantům přeje pevné zdraví, optimismus a životní pohodu MěV a ZO KSČM, LKŽ Dobromysl a redakce ECHO! (did)

Odešli z našich řad...

☆ Na sklonku června nás opustil ve věku 81 let **s. Bohuslav TESAŘ**. Působil jako příslušník Pohraniční stráže. Do své smrti byl aktivním členem KSČM, Klubu seniorů a Klubu českého pohraničí. Zastával funkci člena Městské rady KČP v Brně. Byl distributorem občasníku Hraničář. Bude nám chybět jeho optimismus a odpovědnost, s níž řešil všechny povinnosti a problémy.

☆ Po dlouhé těžké nemoci zemřel **s. Oldřich KOZEL**, člen ZO KSČM 0505.

Krátká nemoc ukončila 12. 7. život **s. Pavla TRNKY**. Dožil se 69 roků a většinu aktivního života prožil v ČSLA. Později pracoval v KPS Brno na úseku CO. Od roku 1991 byl až do předčasněho skonu místopředsedou MO 2710.

☆ Tragická autonehoda předčasně ukončila život ve věku necelých 57 let 13. srpna **s. Zuzaně KUBÁČKOVÉ**, bývalé člence MĚRK.

☆ Předseda ZO KSČM 2705 **s. Karel SAT-RAPA** nás opustil 17. srpna ve věku necelých 83 let.

☆ V srpnu nás opustil dlouholetý funkcionář strany **Jan VAŇÁČEK** (bývalý taj. KV KSČ v Brně pro stranickou práci v zemědělství). **Čest jejich památce!** (did)

Jak vyjde ECHO ve 2. pololetí 2009:

	uzávěrka:	vyjde:
č. 7	24. 08.	10. 09.
č. 8	25. 09.	15. 10.
č. 9	26. 10.	12. 11.
č. 10	23. 11.	10. 12.

Příspěvky doručte nejpozději tři pracovní dny před termínem uzávěrky. Redakce opakovaně připomíná, že příspěvky psané strojem a klasické fotografie je třeba odevzdat na sekretariátě MěV, nebo v redakci. Texty a foto v elektronické podobě zasílejte na e-mailovou adresu tibor.david@volny.cz, nebo na adresu MěV uvedenou v tiráži, či na webu. Přednost mají příspěvky z činnosti ZO, MO a MíV KSČM v Brně, od zastupitelů KSČM v ZMČ, ZMB a ZJMk a dále organizací sdružených v koordinačním centru.

Zdůrazňujeme, že nepodepsané texty, fotografie bez popisů a autora a také neúplné údaje do společenské kroniky nebudou zveřejněny. Vzhledem k omezenému rozsahu vás žádáme, aby jste psali stručně (nanejvýš 30 – 40 řádků strojem, nebo 15 – 30 řádků na PC).

redakce

STANOVISKO KLUBU ZASTUPITELŮ KSČM v ZMČ BRNO-LÍŠEŇ

Klub zastupitelů za KSČM zaregistroval vyjádření zástupců firem Qary a Net Development k jimi plánované výstavbě v Brně – Líšni při ulici Horníkova. Developeři v rozporu s usnesením Krajského soudu v Brně, který zrušil územní rozhodnutí potřebné k výstavbě, i v rozporu se zprávou České inspekce životního prostředí tvrdí, že disponují platným územním povolením a platným povolením ke kácení dřevin. Dále ve svém prohlášení osočují občany, že neoprávněně využívali pozemek k odpočinku, přesto že byl ve vlastnictví soukromé osoby.

Klub zastupitelů za KSČM považuje za nehorázné sdělení zástupců stavebních firem, že si občané „dovolili“ posílat své děti na cizí pozemek. Jsme toho názoru, že není možné všechny dosud volné plochy zastavět. Nesouhlasíme s tím, aby poslední kousky přírody ve městě Brně byly nahrazeny betonem. Zásadně odsuzujeme jednání a chování odpovědných představitelů jmenovaných firem i totální selhání vedení úřadu MČ Brno-Líšeň.

Klub zastupitelů za KSČM Brno-Líšeň

ZA VOLBAMI... A PŘED VOLBAMI

Jedním z hlavních úkolů, pro letošní rok bylo pro naši ZO realizovat volby do EP. Tedy objasňovat členům a sympatizantům strany jejich důležitost a smysl. Stejně tak postoj KSČM. Naši ZO tvoří převážně starší členové. Přesto však mnozí prokazují svou vitalitu, např. ss. Klučková a Jeřábková, které spolu se sympatizantem p. Vaňkem dokázali osobní agitací přimět jít volit občany, kteří sice situaci v našem státě kritizují, ale o účast ve volbách neměli zájem. Mají spolu s dalšími proto podíl na tom, že v okrscích v působnosti naší ZO byla účast vyšší než celostátní průměr. Podstatné však bylo, že jsme ve značně pravcovém prostředí dokázali prosazovat program KSČM. Zato jim patří dík. První říjnový týden však půjdeme k volebním urnám podruhé – konat se budou předčasné volby do Poslanecké sněmovny. Náš úkol bude stejný – opět seznamovat lidi nespokojené a zklamané s politikou a volebním programem KSČM a opět je budeme přesvědčovat o tom, že jít k volbám a dát hlas KSČM má smysl. Využijeme přitom zkušenosti získané při kampani k volbám do EP.

Hana STAŇKOVÁ
předs. ZO KSČM 0302 Brno - sever